

INGEZONDEN.

ONS „GILDE HUIS” KEIZERSGRACHT 327.

Zoo zal dan nu onze Maatschappij krijgen haar eigen gebouw, met een ruime zaal voor de vergaderingen van het hoofdbestuur, een flinke kamer voor het dagelijksch bestuur, welke tevens als wachtkamer kan dienst doen en waar leden, die een contract, een reglement, een stuk of boekwerk willen inzien, rustig kunnen zitten; voldoende ruimte voor commissie-vergaderingen en voor besprekingen met andere vereenigingen. Een gebouw, waarin het secretariaat behoorlijk gevestigd kan zijn, waar het groote aantal raad en voorlichting vragende collegae kunnen worden ontvangen en waarin aan de administratie en het archief en aan de bij het secretariaat ondergebrachte bureaux voor waarneming en vestiging, de ruimte geboden wordt, die het tegenwoordige bovenhuis mist.

Voldoende gelegenheid ook, als daartoe besloten wordt, om de bureaux van een huisartsen-commissie en een specialisten-commissie daarin onder te brengen.

Een oud deftig Amsterdamsch huis, dateerende van omstreeks 1650, gelegen aan een stil gedeelte van de gracht.

Een huis, als waarover POTGIETER dicht:

„Oud-Amsterdam was 't kijkjen waard!
Ge vondt, al deedt ge een reis om de aard',
Geen land en liên zoo wel gepaard!
Hun huis zoo stemmig als hun hemel,
Het water diër als welvaartsbron,
En langs de gracht wat loofgewemel,
Of men natuur niet missen kon!
Ook was het aardig om te aanschouwen
Als 't zonlicht speelde door dat groen,
Hoe die zoo zedige gebouwen
Zich geestig wisten voor te doen”.

Onze Maatschappij bezit maar heel weinig tot aankleding van dit nieuwe eigen tehuis. Al mag tot het aanbrengen van noodige verbeteringen en degelijke inrichting een zeker bedrag besteed worden en al zijn bovendien daarvoor reeds gelden terzijde gelegd, het zal toch zeker dankbaar worden aanvaard als de afdeelingen bij de aankleding, behulpzaam zijn. Maar daar zit nog iets anders in.

Het zou spreken van de gehechtheid aan onze Maatschappij als *alle* afdeelingen in haar eigen huis, op eenigerlei wijze vertegenwoordigd waren. Dat daarbij rekening moet worden gehouden met wat reeds is aangeboden, met wat noodig is en wat de Maatschappij bezit, de stijl der kamers en dat daarbij overleg met den architect moet worden gepleegd, spreekt wel vanzelf.

Maar de afdeelingen kunnen naar draagkracht toch allicht voor dit doel iets op zijde leggen, al of niet gesteund door vrijwillige bijdragen, ook voor de kleinere afdeelingen zal dan wel iets smaakvol te vinden zijn.

Het is een antiek huis en wie uit eigen bezit iets moois of geestigs zou afstaan, die zoude op die wijze van zijn genegenheid tegenover de Maatschappij uiting kunnen geven.

Misschien, wie weet, zijn er ook onder de particulieren personen die, dankbaar voor wat hun dokter deed, op eenigerlei wijze van hun bijzondere belangstelling willen doen blijken. Moge aldus tot stand komen een interieur, waarvan stemming uitgaat, onzen stand waardig, en dat aan alle bezoekers een denkbeeld geeft van de plaats, die de geneeskundigen in ons land innemen.

Den oproep van het dagelijksch bestuur in ons *Tijdschrift* van 7 December II., meende ik, thans buitenstaander, met een enkel woord wel te mogen ondersteunen.

Baarn, 8 December 1929.

A. J. A. THOMAS.